

AUTOREFERAT

1. **Imię i nazwisko:** Maciej Siwicki

2. **Posiadane dyplomy, stopnie naukowe (artystyczne) z podaniem nazwy, miejsca i roku ich uzyskania oraz tytułu rozprawy doktorskiej:**

- 1996- 2001** Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu, Wydział Prawa i Administracji, kierunek prawo, temat pracy magisterskiej „Ubezpieczenie zdrowotne” (promotor prof. dr hab. Krzysztof Kolasiński),
- 2001- 2002** Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu, Wydział Prawa i Administracji, Podyplomowe Studium Prawa Podatkowego,
- 2002** Uniwersytet Carla von Ossietzkiego w Oldenburgu, kurs i egzamin językowy: Deutsche Sprachprüfung für den Hochschulzugang ausländischer Studienbewerberinnen und Studienbewerber (DSH),
- 2002- 2003** Uniwersytet J.W. Goethego we Frankfurcie nad Menem, Magisteraufbaustudiengangs für im Ausland graduierte Juristinnen und Juristen (LL.M.), uzyskany tytuł: Lex/Legum Magister, temat pracy magisterskiej: „Werbung im Rundfunk und im Internet” (promotor Professor Dr. Thomas Vesting),
- 2004** Szkoła Prawa Amerykańskiego (School of American Law) na WPiA Uniwersytetu Gdańskiego prowadzonej przy współpracy z Chicago-Kent College of Law (USA),
- 2009** Obrona rozprawy doktorskiej pt. „Przeciwdziałanie nawoływaniu do nienawiści na tle rasowym i propagowaniu faszystowskiego ustroju państwa z wykorzystaniem Internetu. Studium z zakresu prawa karnego” (promotor: dr hab. Andrzej Adamski, prof. UMK, recenzenci: prof. dr hab. Marian Filar,

prof. dr hab. Tomasz Kaczmarek) na Wydziale Prawa i Administracji w Toruniu i uzyskanie tytułu doktora nauk prawnych w dniu 19 lutego 2009 r.

3. Informacje o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych /artystycznych:

- 01.02.2005 do 30.09. 2009** Instytut Politologii Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu (umowa cywilno-prawna),
- 01.01.2009 do 30.09.2011** Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna we Włocławku (umowa cywilno-prawna),
- 01.10.2009 do 01.03.2010** Wyższa Szkoła Gospodarki w Bydgoszczy (umowa cywilno-prawna),
- 01.10. 2009 i obecnie** pracownik naukowo-dydaktyczny w Katedrze Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej na Wydziale Politologii i Studiów Międzynarodowych UMK w Toruniu na stanowisku adiunkta,
- 01.10. 2010 i obecnie** pracownik naukowo-dydaktyczny w Katedrze Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej na Wydziale Ekonomiczno-Społecznym Kujawsko-Pomorskiej Szkoły Wyższej w Bydgoszczy na stanowisku adiunkta.

4. Osiągnięcia naukowo-badawcze

Wybór drogi naukowej

Początki moich zainteresowań naukowych sięgają okresu studiów na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Początkowo– głównie ze względu na zawód moich rodziców– zainteresowałem się systemem opieki zdrowotnej w Polsce. Z tego też względu w latach 2000-2001 uczestniczyłem w seminarium z prawa pracy prowadzonym przez prof. dr hab. Krzysztofa Kolasińskiego, w ramach którego przygotowałem pracę magisterską pt. „Ubezpieczenie zdrowotne”.

Po ukończeniu studiów podjąłem dalszą naukę na Wydziale Prawa i Administracji uczestnicząc w Podyplomowym Studium z Prawa Podatkowego. Pod koniec semestru letniego 2002 r. podjąłem decyzję o rozpoczęciu nauki na Uniwersytecie J.W. Goethego we

Frankfurcie nad Menem. W tym celu w czerwcu 2002 r. uczestniczyłem w kursie językowym dla obcokrajowców zamierzających studiować w Niemczech, organizowanym przez Uniwersytet Carla von Ossietzkiego w Oldenburgu, zakończony egzaminem językowym: Deutsche Sprachprüfung für den Hochschulzugang ausländischer Studienbewerberinnen und Studienbewerber (DSH). Studia na Uniwersytecie J.W. Goethego rozpocząłem w październiku 2002 r. W tym okresie uczestniczyłem w zajęciach m.in. z prawa mediów (Medienrecht), prawa cywilnego (Zivilrecht) oraz w zajęciach poświęconych nowym mediom elektronicznym: Zagadnienia prawne Internetu (Rechtsfragen des Internet) i prawo online (Online Recht). Zainspirowany wykładami oraz zajęciami seminaryjnymi prowadzonymi przez Profesora Dr. Thomasa Vestinga oraz zajęciami z doktorem Johanem Bizerem z instytutu Prawa Publicznego (Institut für Öffentliches Recht), dokonałem wyboru drogi naukowej jako pracy zawodowej, obierając prawo nowych technologii jako główny przedmiot moich zainteresowań i badań naukowych.

We wrześniu 2003 roku, po obronie mojej pracy magisterskiej, dotyczącej reklamy w prasie, radiu, telewizji i Internecie pt. „Werbung im Rundfunk und im Internet” wynikiem *magna cum laude* rozpocząłem naukę w Szkole Prawa Amerykańskiego (School of American Law) na WPiA Uniwersytetu Gdańskiego, prowadzonej przy współpracy z Chicago-Kent College of Law (USA). W tym okresie rozpocząłem także przygotowywanie rozprawy doktorskiej pod kierunkiem dr hab. Andrzeja Adamskiego, prof. UMK, cenionego w Polsce znawcy tematyki cyberprzestępczości. Po obronie rozprawy doktorskiej na początku 2009 r. na Wydziale Prawa i Administracji w Toruniu, zostałem zatrudniony na nowo powstałym Wydziale Politologii i Studiów Międzynarodowych UMK w Toruniu na stanowisku adiunkta w Katedrze Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej.

4.1. Autorstwo monografii

Monografią, którą przedstawiam, zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, jako osiągnięcie naukowe, uzyskane po otrzymaniu stopnia doktora, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny naukowej, jest publikacja mojego autorstwa pt. „Cyberprzestępczość”, Warszawa 2013, Wydawnictwo C.H. Beck, ss. 348.

a) Omówienie celu naukowego/artystycznego ww. pracy/prac i osiągniętych wyników wraz z omówieniem ich ewentualnego wykorzystania

Rozwój nowoczesnych technologii przetwarzania informacji, a w szczególności Internetu, będącego wynikiem konwergencji telekomunikacji z informatyką, zapoczątkował liczne zamiany ekonomiczno-społeczne i polityczne we współczesnym świecie. Stanowi również jedną z podstawowych przyczyn wzrostu zagrożenia cyberprzestępczością, która stanowi realne zagrożenie zarówno dla bezpieczeństwa informacyjnego¹, jak również infrastruktury państw, które w coraz większym stopniu opierają się na systemach elektronicznej wymiany danych, e-administracji oraz handlu elektronicznym. Skuteczne zwalczanie tego zjawiska wymaga, m.in. ze względu na zasadę podwójnej karalności oraz międzynarodowy charakter Internetu, przyjęcia jednolitych rozwiązań prawnych w ustawodawstwie karnym jak największej liczby państw. Brak takich rozwiązań połączony z różnorodnością norm międzynarodowego prawa karnego, ustanowionych przez poszczególne państwa może np. prowadzić do wielu praktycznych problemów związanych z możliwością pociągnięcia do odpowiedzialności karnej osób uważanych za przestępców w części państw o bardziej restrykcyjnych regulacjach normatywnych, zaś z drugiej strony chronionych przez inne, z racji przyznania im większej ochrony. Naturalną poniekąd odpowiedzią na zjawisko cyberprzestępczości jest zatem umiędzynarodowienie jej kontroli, co związane jest także z koniecznością dostosowywania polskiego prawa i procesu karnego do porządku prawnego zarówno Rady Europy, jak i Unii Europejskiej.

Z powyższych względów głównym celem naukowym prezentowanej monografii stało się dobre rozpoznanie natury cyberprzestępczości, co w założeniu miało posłużyć nie tylko celom czysto poznawczym, co przede wszystkim opracowaniu instrumentalnie skutecznej strategii zapobiegania tym zachowaniom przestępczym. Równie istotnym celem stała się analiza dogmatyczna przepisów prawnych, związanych z problematyką cyberprzestępczości oraz ocena polskiego ustawodawstwa karnego materialnego w aspekcie dostosowania zawartych w nim rozwiązań do międzynarodowych standardów normatywnych w zakresie ścigania analizowanych przestępstw. Zagadnienia szczegółowe w założeniu miały odpowiadać następującej strukturze:

¹ Bezpieczeństwo informacyjne jest rozumiane przez praktyków jako ochrona informacji przed niepożądanym (przypadkowym lub świadomym) ujawnieniem, modyfikacją, zniszczeniem lub uniemożliwieniem jej przetwarzania. Środki bezpieczeństwa podejmowane są w celu zapewnienia poufności, integralności i dostępności informacji. Ich celem jest wyeliminowanie zagrożenia dla informacji. B. Hołyst, J. Pomykała, Cyberprzestępczość, ochrona informacji i kryptologia, Prok. i Pr. 2011, Nr 1, s. 12.

- 1) rozpoznanie natury analizowanych zachowań przestępczych z uwzględnieniem ich technicznego wymiaru,
- 2) odniesienie się do międzynarodowych standardów kryminalizacji wybranego przestępstwa,
- 3) analizie ustawodawstwa polskiego w przedmiotowym zakresie,
- 4) ocenie polskiego ustawodawstwa i sformułowaniu wniosków *de lege lata* oraz *de lege ferenda* w przypadkach potrzeby nowelizacji ustawodawstwa polskiego.

Taki układ pracy miał także ułatwić ocenę, czy przyjęte na gruncie polskiego ustawodawstwa regulacje normatywne właściwie wypełniają stawiane przed nim funkcje polityczno-kryminalne oraz weryfikację prawidłowości normatywnego ujęcia danego przestępstwa.

Ze względu na ograniczone ramy niniejszej książki, przedmiotem zainteresowania uczyniono tylko niektóre cyberprzestępstwa. Podstawowym kryterium ich wyboru była ich powszechność, tzn. liczba popełnianych tego rodzaju przestępstw oraz szczególna specyfika, wyrażająca się w sposobie popełniania danego przestępstwa.

W pracy odwołano się m.in. do przyjętej w dniu 23.11.2001 r. w Bukareszcie pod auspicjami Rady Europy, Konwencji o cyberprzestępczości (ETS/STE No. 185), która jest obecnie na szczeblu międzynarodowym uznawana za najbardziej kompletny zbiór norm międzynarodowych w zakresie ścigania cyberprzestępstw oraz do prawa unijnego, w tym w szczególności do Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z 13.12.2011 r. w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej, zastępująca decyzję ramową Rady 2004/68/WSiSW (Dz.Urz. UE L 335/1 z 17.12.2011 r.) oraz do Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/40/UE z dnia 12 sierpnia 2013 r. dotyczącej ataków na systemy informatyczne i zastępująca decyzję ramową Rady 2005/222/WSiSW (Dz. Urz. UE L 218/8 z dnia 14.8.2013), która spowodowała konieczność wprowadzenia licznych poprawek w monografii tuż przed samym jej drukiem. W wielu miejscach pracy odniesiono się także do innych dokumentów międzynarodowych, w tym w szczególności do: Prawa Modelowego Wspólnot Narodów, dotyczącego przestępstw komputerowych i przestępstw związanych z komputerami (Commonwealth Model Law on Computer and Computer Related Crime – LMM(02)17) oraz przygotowanego przez Międzynarodowy Związek Telekomunikacyjny opracowania pt. „ITU Cybercrime Legislation Toolkit”. Głęboki wgląd w międzynarodowe i unijne uregulowania cyberprzestępczości ma także od strony metodologicznej swoje szersze uzasadnienie z uwagi na wyraźną internacjonalizację tej przestępczości.

Poczynione w prezentowanej monografii, często wielowątkowe rozważania na temat cyberprzestępczości w polskim prawie karnym, upoważniły do sformułowania wielu wniosków, wśród których wyeksponować należy przede wszystkim następujące:

1. Wśród cyberprzestępstw zauważalna jest w szczególności intensyfikacja przestępstw przeciwko mieniu, co jest głównie efektem prostej kalkulacji poniesionego ryzyka w stosunku do oczekiwanych zysków oraz stosunkowo małym nakładzie pracy i środków zaangażowanych przez sprawców w stosunku do możliwych do osiągnięcia zysków.
2. Dokonana analiza procesów kryminalizacyjnych m.in. z punktu widzenia wykształconych międzynarodowych standardów oraz rozwiązań przyjętych w prawie porównawczym wskazuje, że zarówno tam, gdzie idzie o zakres kryminalizacji cyberprzestępstw, jak i metody oraz sposoby zapobiegania im, nie można mówić o istnieniu jednakowych rozwiązań prawnokarnych. Tym niemniej systematyczne i skoordynowane inicjatywy podejmowane m.in. przez Radę Europy, Unię Europejską oraz Organizację Narodów Zjednoczonych mające na celu zarówno określenie rodzajów nadużyć komputerowych, jakie powinny zostać zabronione pod groźbą kary oraz opracowanie skutecznych instrumentów zapobiegawczych, przyczyniają się do zauważalnego procesu harmonizacji międzynarodowego prawa karnego.
3. Przyjęte na gruncie polskiego ustawodawstwa regulacje normatywne są w znacznej mierze dostosowane do specyfiki elektronicznego przetwarzania danych, w tym także związanych z tym wymogów dotyczących prawnej ochrony informacji. Nie może to jednak przysłać istotnych mankamentów znacznej części przepisów prawnych. Dokonana ocena zgodności przepisów Kodeksu karnego z typami rodzajowymi cyberprzestępstw jakie przewiduje m.in. Konwencja RE o cyberprzestępczości wykazała, że lista rozbieżności jest znacząca. W szczególności przeprowadzona analiza typów przestępstw *stricte* komputerowych pokazała, że konwencyjne standardy zostały potraktowane przez polskiego ustawodawcę nad wyraz swobodnie. Większość tych braków i niedociągnięć wydaje się być przede wszystkim efektem wadliwej transpozycji do wewnętrznego porządku prawnego rozwiązań konwencyjnych oraz niezrozumienia specyfiki funkcjonowania nowoczesnych technologii przetwarzania informacji.

Wymaga podkreślenia, że problematyka cyberprzestępczości nie doczekała się dotąd szerszego omówienia w polskim piśmiennictwie karnistycznym. Jest to zagadnienie, którego znaczne obszary w ogólnie nie zostały poddane analizie, czy też zostały poddane analizie pobieżnej, fragmentarycznej, bądź są już nie w pełni adekwatne do obowiązującego stanu faktycznego i prawnego. Z oczywistych względów analizowanemu zjawisku poświęcali

pewną uwagę komentatorzy ustawy k.k., część z przedstawionych zagadnień zostało poruszonych na marginesie zainteresowań znawców problematyki przestępczości *stricte* komputerowej oraz cyberterroryzmu. Jednakże wiele z zagadnień poruszanych w niniejszej książce nie było podejmowanych przez przedstawicieli polskiej doktryny, jak również nie było przedmiotem analizy ze strony judykatury. Prezentowana monografia zamierza zatem do wypełnienia luki, jaka istnieje w badaniach nad cyberprzestępczością w polskiej nauce prawa karnego. Zawiera ona również liczne wnioski *de lege lata* i *de lege ferenda*.

4.2. Autorstwo lub współautorstwo publikacji naukowych w czasopiśmie międzynarodowych lub krajowych

W mojej pracy naukowo-badawczej można wyróżnić trzy główne obszary badań. Pierwszy obszar moich zainteresowań badawczych stanowi poszerzenie badań, które stały się podstawą mojej pracy doktorskiej i obejmują przede wszystkim prawo nowych technologii, ze szczególnym zwróceniem uwagi na prawo karne komputerowe. Nadal zatem analizuję regulacje normatywne dotyczące przeciwdziałania nawoływaniu do nienawiści na tle rasowym i propagowaniu faszystowskiego ustroju państwa w Internecie. Rezultatem tych badań jest monografia pt. „Nielegalna i szkodliwa treść w Internecie. Aspekty prawnokarne”, Warszawa 2013 (wyd. Wolters Kluwer). Tekst niniejszej książki, w części poświęconej rasizmowi oraz faszyzmowi, stanowi niemalże w całości moją rozprawę doktorską, uzupełnioną o analizę dogmatyczną innych przepisów prawnych odnoszących się do problematyki przestępstw związanych z treścią informacji w ujęciu międzynarodowych i unijnych standardów normatywnych, w tym w szczególności do: nawoływania do nienawiści przeciwko określonym grupom ludności, rozpowszechniania tekstów, obrazów i innych nośników zawierających przejawy rasizmu i ksenofobii, bluźnierstwa oraz rozpowszechniania i przesyłania pornografii, także pedofilskiej.

Problematykę dotyczącą przestępstw związanych z treścią informacji omawiałem w dwóch publikacjach w czasopiśmie naukowych (Ochrona małoletniego przed konfrontacją z treściami pornograficznymi, *Państwo i Prawo*, nr 12/2011, s. 68- 80; Przepięstwo zniesławienia w ujęciu prawnoporównawczym, *Europejski Przegląd Sądowy* 6/2012, s. 12-18) oraz w popularnonaukowych (Naruszenie tajemnicy informacji, *Edukacja Prawnicza* 6/2012, s. 36-40; Przepięstwa związane z treścią informacji, *Edukacja Prawnicza* 10/2012, s. 25-29). W ramach tego obszaru badawczego prowadziłem ponadto badania dotyczące spamu (Ochrona przed niechcianą informacją elektroniczną, *Państwo i Prawo*, 1/2010, s. 73-81),

retencji danych transmisyjnych (Retencja danych transmisyjnych na podstawie art. 180a Prawa telekomunikacyjnego, Prokuratura i Prawo, Nr 9/2011, s. 111-124), internetowych zakładów bukmacherskich (Internetowe zakłady bukmacherskie, Przegląd Sądowy 09/2011, s. 100- 108), czy też tzw. nadużyć abonamentowych w Internecie (Nadużycia abonamentowe z perspektywy producenta oprogramowania freeware oraz ochrony konsumenta, Przegląd Sądowy 11-12/2012, s. 146-157).

Odrębne rozważania poświęciłem problematyce ustalenia miejsca popełnienia przestępstwa, jak i zakresu jurysdykcji karnej (Pojęcie *locus delicti* i zasady jurysdykcji karnej w ujęciu porównawczym (cz. I), Europejski Przegląd Sądowy 9/2011, s. 23- 28; Pojęcie *locus delicti* i zasady jurysdykcji karnej w ujęciu porównawczym (cz. II), Europejski Przegląd Sądowy 10/2011, s. 26- 33; Podstawy określenia *locus delicti* i miejsca popełnienia cyberprzestępstwa na gruncie polskiego ustawodawstwa karnego w świetle unijnych standardów normatywnych, Palestra. Pismo Adwokatury Polskiej, 3-4/2013, s. 101- 109; Podstawy określenia jurysdykcji cyberprzestępstw w UE, Europejski Przegląd Sądowy 9/2013, s. 20-26; Podstawy określenia jurysdykcji karnej przestępstw prasowych w Internecie- Przegląd Sądowy 11-12/2013, s. 37- 51).

Pewnym uwieńczeniem prowadzonych dotychczas badań naukowych związanych z prawem nowych technologii, w tym w szczególności na temat prawnych i kryminologicznych aspektów technologii informacyjnych jest omówiona po krótko wyżej monografia pt. „Cyberprzestępczość”, Warszawa 2013. Oprócz powyższego, zagadnieniu cyberprzestępczości poświęciłem także opracowanie dotyczące problemów terminologicznych, związanych z określeniem grupy czynów zabronionych, polegających na posługiwaniu się elektronicznymi systemami przetwarzania informacji (Podział i definicja cyberprzestępstw, Prokuratura i Prawo 7-8/2012, s. 246-256).

Drugim obszarem moich badań naukowych jest prawo prasowe, w tym w szczególności regulacja prawna działalności prasy i mediów elektronicznych. Ten obszar badawczy ze względu na to, że ustawa Prawo prasowe powiązana jest z szeregiem innych przepisów prawnych, w wielu aspektach powodował konieczność odwołania się zarówno do uregulowań m.in. Konstytucji, ustawy o Prawie autorskim i prawach pokrewnych, ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, czy też do uregulowań zawartych w kodeksie karnym oraz w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r.- Kodeks postępowania karnego. Z powyższych względów rezultatem badań na tym obszarze są publikacje, które często dotyczą zagadnień z różnych dziedzin prawa odnosząc się także do szeroko rozumianego prawa nowych technologii. Powyższym kwestiom poświęciłem uwagę w licznych artykułach naukowych

(Prasa internetowa a obowiązek rejestracji, Przegląd Sądowy 1/2011, s. 61-74; Granice odpowiedzialności usługodawców internetowych prowadzących elektroniczne wersje gazet, Nowe Media 2/2011, s. 113- 127; Service provider jako wydawca elektronicznej prasy. Problematyka odpowiedzialności, Przegląd Sądowy 1/2012, s. 87-97; Dziennikarz w ujęciu ustawy Prawo prasowe - problematyka terminologiczna, Monitor Prawniczy 20/2012, s. 1079-1085; Prawo do informacji w ujęciu prawnoporównawczym, Orzecznictwo Sądów Apelacyjnych 9/2012, s. 100-117; Podstawy określenia jurysdykcji karnej przestępstw prasowych w Internecie- Przegląd Sądowy 11-12/2013, s. s. 37-51; Pojęcie prasy i przestępstwa prasowego – Prokuratura i Prawo 1/2014, s. 85-106).

Trzecim kierunkiem moich zainteresowań naukowych, także w wielu aspektach związanych z prawem nowych technologii, jest tematyka ochrony własności intelektualnej, w szczególności ochrony praw autorskich w nowych mediach elektronicznych. Pierwszym rezultatem moich badań na tym obszarze jest artykuł pt. Dziennikarz w świetle ustawy prawo autorskie [w:] Teoria i praktyka funkcjonowania mediów, J. Marszałek-Kawa (red.), Toruń 2010, s. 8-21. Temu zagadnieniu poświęciłem również inne opracowania (Naruszenia praw autorskich i pokrewnych w środowisku cyfrowym w ujęciu międzynarodowych standardów normatywnych, Przegląd Sądowy 5/2012, s. 36- 50; Media strumieniowe w Internecie, Państwo i Prawo, 8/2012, s. 90- 100; Plagiat i bezprawne rozpowszechnianie cudzych utworów przez dziennikarzy, Monitor Prawniczy 15/2013, s. 805- 812).

Pragnę nadmienić, że poza wyżej wymienionymi kierunkami prac badawczych zajmowałem się również innymi zagadnieniami prawnymi. Przykładem jest artykuł pt. Zakres odpowiedzialności deliktowej banku za szkody wyrządzone przez franczyzobiorcę bankowego Palestra. Pismo Adwokatury Polskiej 9-10/2012, s. 68-76, który napisałem wspólnie z aplikantką adwokacką mgr J. Olszewską.

Wykaz publikacji po uzyskaniu stopnia doktora nauk prawnych stanowi załącznik nr 5 do wniosku.

Przedstawiony powyżej dorobek nie zawiera publikacji naukowych w czasopismach znajdujących się w bazie Journal Citation Reports (JCR). Natomiast lista czasopism naukowych European Reference Index for the Humanities (ERIH), aktualnie nie zawiera czasopism z zakresu nauk prawnych.

4.3. Kierowanie międzynarodowymi lub krajowymi projektami badawczymi lub udział w takich projektach

W 2011 roku brałem udział w projekcie pt. "Program Transferu Wiedzy NiP- Nauka i Praktyka", finansowany w ramach poddziałania 8.2.1. Programu operacyjnego Kapitał Ludzki - Wsparcie sfery nauki i przedsiębiorstw. W ramach tego programu odbywałem staż w firmie "Felski, Piróg-Wolska i Partnerzy. Kancelaria Adwokacka" w Toruniu.

W 2012 roku uczestniczyłem w projekcie „Człowiek – najlepsza inwestycja” współfinansowanym ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego (Poddziałania 4.1.1 Wzmocnienie potencjału dydaktycznego uczelni Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki) w KPSW w Bydgoszczy.

Oprócz powyższego nieskutecznie aplikowałem do MNiSW w ramach 39- tego Konkursu projektów badawczych o sfinansowanie mojego projektu badawczego pt.: „Ochrona małoletnich przed rasizmem, ksenofobią oraz pornografią dziecięcą w Internecie” (nr wniosku N N116 314339).

4.4. Informacje o udziale w konferencjach i seminariach wraz z informacją o referatach

a) Wygłoszenie referatów na międzynarodowych lub krajowych konferencjach tematycznych

1. „Dziennikarstwo jako zawód i powołanie”, Hotel Uniwersytecki UMK w Toruniu 4-5 listopada 2009, Wydział Politologii UMK, Katedra Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej, ref. pt.: Granice odpowiedzialności usługodawców internetowych prowadzących elektroniczne wersje gazet
Charakter konferencji: krajowa,
2. „Dni edukacji klinicznej”, Elsa, Wydział Prawa i Administracji UMK, Toruń 2010, ref. pt.: Naruszenia praw autorskich w Internecie. Sieci P2P oraz P2M,
Charakter konferencji: krajowa,
3. „Przestępstwa z nienawiści w Polsce”, 17 V 2011 r., Toruń, Wydział Prawa i Administracji UMK (uczestnik dyskusji),

4. "Nowe media – dziennikarstwo obywatelskie i social media, Wydział Politologii UMK, Katedra Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej, Hotel Uniwersytecki UMK w Toruniu, 7 kwietnia 2011, ref. pt.: Obowiązek rejestracji prasy internetowej,
Charakter konferencji: międzynarodowa konferencja naukowa,
5. „Internet@prawo karne”, WPiA Uniwersytetu Łódzkiego, 23 kwietnia 2012, ref. pt.:
Kradzież tożsamości w Internecie,
Charakter konferencji: krajowa,
6. „Prawo prasowe wobec wyzwań współczesności”, Wydział Dziennikarstwa i Nauk Politycznych UW, 20- 21 czerwca 2013, Warszawa, ref. pt.: Przeciwdziałanie rasizmowi, ksenofobii i faszyzmowi w Internecie. Aspekty prawnokarne;
Charakter konferencji: ogólnopolska konferencja naukowa z cyklu Tożsamość nauk o mediach,
7. Nowe media w zarządzaniu komunikacją. Nowe trendy i wyzwania, Wydział Politologii UMK, Katedra Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej, 6-7 marca 2013, Toruń, Od Nowa (uczestnik dyskusji),
8. „Przestępcy niebezpieczni”, Katedra Kryminologii i Polityki Kryminalnej Instytutu Profilaktyki Społecznej i Resocjalizacji UW oraz Komisja Badań i Rozwoju przy Okręgowej Radzie Adwokackiej w Warszawie, 29 listopada 2013 roku, Warszawa, ref. Cyberprzestępczość - charakterystyka zjawiska i sprawcy
Charakter konferencji: krajowa,
9. VII Międzynarodowa Konferencja Naukowa Azja w XXI wieku: WYZWANIA, DYLEMATY, PERSPEKTYWY, Wydział Politologii UMK, 6-7 maja 2013, Toruń (uczestnik dyskusji),
10. „Skuteczna ochrona dzieci i młodzieży w internecie. Kto za to odpowiada?”, Warszawa 16.12.2013, org. KRRiT i MAiC, Foksal, Warszawa, ref. pt. Skuteczne zabezpieczenia techniczne treści – obowiązki dostawców VoD
Charakter seminarium: krajowy.

5. Informacje o dorobku dydaktycznym i popularyzatorskim oraz o współpracy międzynarodowej

5.1. Dorobek dydaktyczny, organizacyjny i popularyzatorski

Mój dorobek dydaktyczny wiąże się przede wszystkim z pracą na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu, z którym jestem związany od 2005 r. (od 2009 r. zatrudnienie na etacie adiunkta). Na UMK prowadzę ćwiczenia oraz wykłady z prawa karnego materialnego dla kierunku Bezpieczeństwo Wewnętrzne, zaś dla kierunku Dziennikarstwo wykłady ze Wstępu do nauki o państwie i prawie, Prawa Mediów, (wcześniej także z Polskiego systemu medialnego) oraz ćwiczenia i konwersatoria z prawa autorskiego, ochrony własności intelektualnej, prawa prasowego i internetowego. Na podstawie mojego autorskiego programu prowadzę konwersatoria z przedmiotów: prawo autorskie w Internecie oraz Internet a regulacje prawne. Prowadzę także wykłady dla innych wydziałów z przedmiotu Ochrona własności intelektualnej (dla Instytutu Historii i Archiwistyki, Instytutu Archeologii, Instytutu Etnologii, Instytutu Filozofii).

Ważną częścią mojej działalności dydaktycznej jest prowadzenie dwóch seminariów z: prawa mediów i prawa autorskiego. Wypromowałem 23 absolwentów Wydziału Politologii i Studiów Międzynarodowych UMK. W tym czasie byłem recenzentem 25 prac dyplomowych.

W 2011 roku byłem opiekunem I roku na kierunku DIKS, zaś od 2010 i obecnie jestem opiekunem praktyk studenckich.

Oprócz powyższego od 01.10.2010 r. jestem zatrudniony w Kujawsko-pomorskiej Szkole Wyższej w Bydgoszczy, gdzie prowadzę wykłady z takich przedmiotów jak: Prawo (wstęp do nauki o prawie), Ochrona i przetwarzanie danych osobowych, Ochrona własności intelektualnej, Prawo mediów oraz ćwiczenia z prawa autorskiego, prawa oraz prawa międzynarodowego publicznego. Od 2013 r. prowadzę również seminaria. W tym czasie byłem recenzentem 4 prac magisterskich.

W czerwcu 2013 podjąłem współpracę z Narodowym Centrum Nauki (NCN) jako ekspert zewnętrzny, gdzie zajmuję się oceną wniosków o finansowanie projektów badawczych złożonych do NCN z zakresu prawa nowych technologii. Od października 2013 r. współpracuję również z Ośrodkiem Przetwarzania Informacji – Instytutem Badawczym w roli Eksperta OPI.

W dniu 13.04.2011 r. prowadziłem szkolenie pod tytułem „Zniewaga i zniesławienie w Internecie oraz przestępstwa związane z treścią informacji” w ramach Akademii medialnej

w Kujawsko- Pomorskiej Szkoły Wyższej w Bydgoszczy adresowane do uczniów szkół ponadgimnazjalnych.

Od 10.10.2013 r. współpracuję z Uniwersytetem Dziecięcym (Fundacja Amicus UMK), prowadząc szkolenia dla rodziców na temat ochrony dzieci przed zagrożeniami w Internecie. Oprócz powyższego prowadzę szkolenia dla uczniów klasy patronackiej Katedry Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej WPISM UMK (IV LO w Toruniu) z Ochrony Własności Intelektualnej i Prawa Mediów (od 29.11.2013 i obecnie) oraz dla uczniów klasy patronackiej Katedry Bezpieczeństwa Wewnętrznego WPISM (III LO w Toruniu) z zakresu podstaw prawa karnego materialnego i prawoznawstwa (od 29.11.2013 i obecnie).

5.2. Członkostwo w międzynarodowych lub krajowych organizacjach i towarzystwach naukowych

Brak. W 2013 r. pojąłem współpracę z audytorem dla jednostek sektora finansów publicznych i członkiem międzynarodowego stowarzyszenia ISACA (www.isaca.org) w zakresie metodyki nadzoru i zarządzania systemami informatycznymi COBIT 5, stosowanymi przy zabezpieczaniu dostępu w usługach VOD dla małoletnich do treści szkodliwych dla ich prawidłowego rozwoju psychospołecznego.

5.3. Staże w zagranicznych lub krajowych ośrodkach naukowych lub akademickich

Od 2004 roku utrzymuję kontrakt z Wydziałem Prawa Uniwersytetu J.W. Goethego we Frankfurcie nad Menem, w tym w szczególności z moim byłym wykładowcą dr Bizerem. Przeciętnie, co dwa lata odbywam także dwutygodniową kwerendę naukową na tamtejszym Wydziale Prawa.

5.4. Udział w zespołach eksperckich i prace eksperckie

Moje prace eksperckie polegają zazwyczaj na szczegółowej ocenie określonych instytucji prawnych z reguły w kontekście planowanych zmian w danej dziedzinie. Taki charakter miała np.: ekspertyza w sprawie projektu uchwały Regulamin ochrony, nabywania i korzystania z Dóbr Intelektualnych i Projektów Racjonalizatorskich w Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu (z dnia 10.01.2013 r.), czy też opracowanie dotyczące

ochrony małoletnich w usługach VOD w świetle międzynarodowych standardów normatywnych przygotowane dla Departamentu Monitoringu KRRiT (z dnia 4.12.2013).

Jestem także autorem kilku opinii i ekspertyz sporządzanych na zlecenie kancelarii prawnych lub przedsiębiorców (np. na temat odpowiedzialności deliktowej banku dla Kancelarii Adwokackiej T. Felski i E. Piróg-Wolska w Toruniu; podstaw złożenia kasacji w sprawie wykroczenia skarbowego dla PPLS MEDYK s.c. w Miastku oraz odpowiedzialności za kradzież leśną dla PPLS MEDYK s.c. w Miastku).

Jako pracę ekspercką należy uznać także podjętą od października 2013 r. współpracę z Departamentem Monitoringu Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w zakresie ochrony małoletniego przed treściami szkodliwymi dla jego prawidłowego rozwoju psychospołecznego w usługach VOD.

6. Plany badawcze

W przyszłości nadal zamierzam prowadzić badania naukowe związane z wcześniej wspomnianymi obszarami moich zainteresowań, w tym w szczególności z problematyką ochrony własności intelektualnej. Zamierzam także poświęcić szczególną uwagę problematyce ochrony małoletniego przed treściami stanowiącymi potencjalne zagrożenie dla jego prawidłowego rozwoju psychospołecznego.

(podpis wnioskodawcy)